

lem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) kun har været eet Parti herskende, er det Sted, hvor der møder de allerfærreste Vælgere, hvor der er den allerringeste Deeltagelse for Valgene? Nei, lad Vælgerne komme frem og virke; det vil stee, saasnart Minoriteterne see, at de kunne komme til at udrette Noget, og det vil styrke Forsatningen og bidrage til, at den ret kan komme til at slaa Rod. Altsaa, Forsatningens Venner maae være med til at vedtage denne Bestemmelse.

Formanden: Det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet.

Bille: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den ærebe Ordfører har Ordet.

Ordføeren: De Yttringer, der fremkom fra det ærebe Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) nøde mig til at gjøre nogle Bemærkninger. Hvorledes et Medlem i Landstthinget har udtalt sig om sin Opfattelse af denne Sag i Fællesudvalget, vedkommer jo aldeles ikke mig; jeg har beständig udtalt, at der kunde være en forskjellig Opfattelse af den Ting dengang, og saa betydenbe dette ærebe Medlem af Landstthinget end kan være i det Hele taget, kan jeg dog ikke tillægge ham større Betydning end mange Andre og finder ikke nogen større Grund til at holde mig til hans Mening end til Andres. Det ærebe Medlem erklærede, at han var Conseilspræsidenten taknemmelig, fordi denne havde stillet sig i denne Sag, som han havde. Det er ganske vist, at naar en Minister stiller sig saaledes i en Sag, at han er enig med os, og han gjør det bestemt, saa er man ham altid taknemmelig, og jeg vilde have vidst, at det ærebe Medlem vilde være den høitærebe Conseilspræsident taknemmelig, selv om han ikke havde sagt det; men heller ikke dette forekommer mig at bevise Noget med Hensyn til den Sag, der ligger for.

Den ærebe Taler omtalte, at jeg, da jeg yttrede mig om § 35, havde udtalt, at den formeentlig skulde bevise, hvad jeg sagde, men jeg har ikke udtalt noget „formeentlig“, jeg har sagt, at den bestemt beviste, hvad jeg sagde, og dette „formeentlig“ er tilspøiet af det ærebe Medlem. Jeg troer, at jeg tør sige, og navnlig overfor den ærebe Taler, at jeg med Noget kan see paa Forholdene, og jeg frygter ikke for nogen Sammenligning i den Henseende mellem ham og mig. Forstandigheden er en anden Ting; jeg overlader til Andre at dømmе, om min Forstandighed kan sættes ved Siden af det ærebe Medlems, men hvad Noget angaaer, tør jeg sige, at jeg kan tage det op med ham. Det ærebe Medlem udtalte ogsaa, at hans Forstaaelse maatte fremkomme, naar man vilde forstaae det; dette skal jeg tage som Noget, der er kommet i Talens Løb, uden at det skal have nogen videre Betydning. Men den ærebe Taler gjorde gjældende, at det var dog det, Grundloven vilde med Hensyn til Landstthingsvalgene, at give de store Classer af Befolkningen hver især Indflydelse paa Sammensætningen af Landstthinget, og at man ikke vilde, at de mindre Dele der skulde træde frem. Men netop her vil det ærebe Thing see, at dette ikke forholder sig saaledes; thi med Hensyn til de høistbetsatte Vælgere paa Landet tager man jo ikke noget som helst Hensyn til den store Classe; flere af dem ere de allermindste Minoriteter, kan man sige, og man tager dem uden at spørge, om de repræsentere en heel stor Classe, eller om de kun repræsentere sig selv. Man tager dem efter deres Skattebeløb, og man gaaer altsaa her ud fra, at man ikke vil have de store Classer repræsenterede; man tager kun Pengebeløbene med de Forskjelligheder, som deraf kunne følge i politisk Overbeviisning. Dette viser altsaa, at det ansørte Moment ikke har været levende med Hensyn til Sammensætningen af Landstthinget, da man ellers ikke vilde tage disse Medlemmer saa aldeles tilfældigt efter deres Skattebeløb. Naar det ærebe Medlem gjorde